

La bona **voluntat** no ho és pel que produeixi o aconsegueixi, ni per la seva idoneïtat per aconseguir un fi proposat; és bona només pel voler, és a dir, és **bona en si mateixa**. Considerada per si mateixa és, sense comparació, molt més estimable que tot el que gràcies a ella es pugués veure materialitzat en favor d'alguna inclinació, i fins i tot, si es vol, del compendi de totes aquestes. Fins i tot quan, a causa d'un destí particularment advers o a causa del mesquí aixovar amb què l'hagi dotat una natura madrastra, a aquesta voluntat li faltés la capacitat per portar a terme el seu propòsit i deixés de complir-lo absolutament (no perquè s'hagi limitat a desitjar-lo, sinó malgrat la tenacitat per arreplegar tots els recursos que tingui al seu abast), aquesta voluntat brillaria malgrat tot per si mateixa com una joia, com alguna cosa que posseeix ple valor en si mateixa. LA utilitat o el fracàs no poden afegir res a aquest valor ni en poden treure res.

IMMANUEL KANT. *Fonamentació de la metafísica dels costums*, capítol I

1. Expliqueu breument (entre seixanta i cent paraules) les idees principals del text i com hi apareixen relacionades.
2. Expliqueu breument (entre cinc i quinze paraules en cada cas) el significat que tenen en el text els mots o expressions següents:
 - A) "voluntat"
 - B) "bona en sí mateixa"
3. Expliqueu el sentit de la frase següent del text: La bona voluntat no ho és pel que produeixi o aconsegueixi, ni per la seva idoneïtat per aconseguir un fi proposat; és bona només pel voler, és a dir, és bona en sí mateixa.
5. Expliqueu si esteu d'acord o en desacord amb l'afirmació següent: "N'hi ha prou de tenir una bona intenció perquè una acció sigui bona"